

dolença, no es cregui pas ningú que són de covardia. A nosaltres no ens esparntaran pas. Que segueixi l'ofensiva fins allí on vulguin arribar. Per a trobar-nos en afers com el de les plaques, el de l'Aymerich i altres més, ja cal que corrin. Els actes punibles, són clarament definits en el Codi; i la justícia sols ha d'ésser una per a tothom.

Si els cacics que la Lliga Regionalista té destacats en aquest districte volen guerra, ens trobaran disposats a tot; i, com que nosaltres no som forasters, ni pensem canviar de poble, esperarem tranquils el dia que passi la *conductora* portant els quatre trastos de l'alcalde senyor Rosàs i Macià vers un altre poble.

Ell raí, que ja hi està acostumat!

Investides

—Encara és viu?...

—Sí, home; però ha tornat a menys. Fracassat allò de l'agència amb En Carreño, s'ha fet «recader» i actua d'amagat.

—Oh, bé!... Això no ho poden consentir En Carbó i En Xirau. Se n'ha d'enterar l'Hisenda...

—Doncs, sí, noi; divendres a la tarda cap a can Riba a buscar les fulles i... després, a portar-les al sacristanet Pineda, que, per tal de justificar els 30 duros, és capaç de dir a l'Alcalde que les ha fetes ell.

—Romanços! I que et creus que és tan tonto l'Alcalde?...

—Ens enterem d'una «última hora», que... *bueno!*

L'Espanol l'ha ben guanyada! Cavallers, quin èxit!... Hip, Hip, Hip! Hurra!

Al Madrid, En Zamora li va costar vint mil duros.

La Diputació ha donat En Riba per cap calé. Apa, Rosell, que ja tornes a ésser *referée*.

—¡Ai, Sant Agustí ens valgui!

¿Què has fet, Manelitu?

Pobre Aymerich! Tan bon home que era!

Ara resulta que el que guanyava amb els bens, se l'hi *jalaben* les vaques i que tots queden en pau, i tot nivellat.

Menys mal que ja ho ha comprovat la Comissió i se li farà justícia.

—A cada ú el que li pertoqui.

—Res, que no ho vull creure!

—Sí, home. En Malatesta, no sabem si d'acord amb algú, li va deixar un *frac* que, *bueno*: una *cama curta* i l'altra *llarga*. I diuen que el Príncep va tenir un atac en veure'l i va fer que en Badosa el retratés. I ara, empipat, no el paga i el vol dur al Jutjat,

¡Pobre Santiago, com s'ha de veure!...

—S'ha fet pública una fulla, signada pels senyors Francesc Aymerich i Julià Prat, en la qual el senyor que li varen encarregar aquest treball, amb bon istil i manca d'arguments, per a fer dubtar del benefici de 4,604'50 de que l'acusà en sessió pública el conseller senyor Pagès, s'entreté en convidar-lo a que vagi al Matader, on veurà que les bàscules i romanés van molt fines i que s'ha «ferit la susceptibilitat d'un home honrat».

Nosaltres, quan menys creïem que ara sabriem exactament tot això de les quatre mil

i pico de pessetes, que el senyor Aymerich públicament va dir que no eren tantes. Perquè, si fossin tan poques, potser sí que s'en podria ressentir la susceptibilitat d'un home honrat.

L'Estatut del senyor de Riba

Sots aquest títol, «La Nau» de dimarts passat publica el seu editorial, signat per En Rovira i Virgili.

En aquest article es palesen clarament els conceptes ben poc satisfactoris que al polític republicà li mereix la conducta d'En de Riba. Aquí, a Granollers, els que l'hem hagut de partir, ja coneixem com las gasta el qui, de tant en tant, actua de President de la Diputació. Bé prou n'hem explicat i n'explicarem de facècies fetes o que ha fet fer el senyor de Riba! Dels coneixements jurídics i filosòfics d'aquest senyor, també en sabem un bon grapat, quasi tant com En Rovira i Virgili en pugui saber del President de la Diputació de Tarragona. De les tossuderies i «marraneries» d'En Riba també bé prou que en toquen les conseqüències a Granollers i als pobles del partit. Allí, com aquí, sabem fins on arriben les tossuderies d'aquest polític acaparador de càrrecs remuneratius. I que quan s'entossudeix, no hi ha qui el fassi rectificar; ni En Peret Pineda. D'allò dels fums i de les pretensions, sols cal mirar-lo quan el dijous surt del jutjat, a la una de la tarda: sembla que no té prou vorera per ell tot sol.

Ara que, tot i reconèixer que el Director de «La Nau» coneix bé l'etern aspirant a Diputat a Corts per aquest districte, senyor de Riba i de Espanya, ens acut un dubte: ¿Com podrà harmonitzar, En Ramon Montaña, també candidat, i només que candidat perpetu a l'Alcaldia de Granollers, la seva ideologia republicana i d'esquerra catalanista, que l'ha portat a tenir la coresponsalia de «La Nau» aquí, a Granollers, amb l'amistat política que el lliga al senyor Jaume de Riba, la qual amistat arriba a tal extrem, que a Granollers no fa res l'Alcalde que no ho mani En de Riba; i aquest no mana res que En Montaña no hi estigui conforme?

Vol creure'ns, senyor Montaña: Deixi la coresponsalia de «La Nau» i demani la de «La Veu». Vostè escriu molt malament i no sempre s'ajusta a la veritat; però aquell «Fatty» que ni per carnicer serveix, i que pomposament es titula periodista, no sap ni quan es celebra una conferència que l'han de fer davant de casa seva, que vol dir davant del seu nas de tuixó. «La Veu de Catalunya», ara que ve això del front únic monàrquic, necessita homes d'empenta i aprofitarà a vostè com home nou. El senyor Jaume de Riba (abans Santiago) li agrairà molt més els serveis que li ve prestant des de tant temps, i d'aquest modo tindreu màxima influència i podreu pagar molt menys per «reparto» del que us haveu posat aquest any. A més d'això, si renunciieu a la coresponsalia de «La Nau», podreu evitar que us retirin el carnet quan s'enterin de les «relacions íntimes» que teniu amb En de Riba. ja que, com es dedueix de l'escrit que comentem, En Rovira coneix prou i sobrerament el vostre «quefe» polític. L'assumpte de les coresponsalies ja deveu saber que a Granollers està molt mogut; i cal que estigueu «a l'aguait».

Ara, que si no voleu estar-hi vós «a l'aguait», encarregueu que hi estigui el vostre company d'aspiracions a un empleu municipal, qui des d'«Inquietud» cada quinzena s'hi posa.

Fent política

La Casa Bressol ha tingut sempre l'enemiga de certa gent de Granollers, i no direm les campanyes sostingudes pels militants del catalanisme d'En Santiago de Riba.

Es lògic, doncs, que l'actual Alcalde, *maleta* de don Santiago, es presti a actuar de *puntiller* de la més simpàtica de les institucions benèfiques de la ciutat nostrada.

Sots l'excusa d'unes obres en el Jutjat Municipal, i que no serem nosaltres qui neguem l'urgència, es desahucia els nins de famílies necessitades que durant les hores en que llurs mares, per tal de procurar-se mitjans per a viure, no poden oferir-los sol·licitos cuidados, permaneixen a la Casa Bressol excel·lentment atesos, gràcies a un mai prou reconegut altruisme de distingides senyores de la localitat constituïdes en Junta.

Naturalment que el primer a esbrinar—ja que la Corporació Municipal, que hauria d'ésser la millor salvaguarda de l'institució i és la que «senyala» mortal ferida,—és si l'alcalde té facultats per a actuar en forma tan radical com ha intentat, en concedir, autocràticament, un plaç de cinc dies per a efectuar el trasllat de mobles i efectes.

Suposem que la Junta, degudament asessorada, actuarà amb tota energia, fent que siguin respectats els seus drets, sense oblidar que la missió que tenen al seu càrrec és per demés sagrada, i que l'opinió de Granollers les acompanya en aquests moments de prova i no consentirà, malgrat vulgui cobrir-se la mercaderia amb engany, que es porti a terme un acte que, sens cap dubte, seria de deplorables conseqüències.

No val que es digui que s'ha procurat estatge decent a la Casa Bressol, si aquest s'ha buscat en una part gairebé extrema de la població, puix tothom endevinarà la piadosa intenció del senyor Rosàs. Davant l'impossibilitat, o millor, la dificultat de desplaçar-s'hi bona part de la nostra població obrera, que no podrà gaudir dels beneficis que fins ara els oferia, és de tèmer que quedin en nombre tan reduït els que acudeixin a la Casa, que, essent ja prou migrada la seva vida, corre el perill de desaparèixer.

Les 12 mil pessetes del senyor de Riba

Un amic de l'ex-diputat provincial per aquest districte, En Jaume de Riba i Espanya, ens escriu, en to una mica seriós, dient-nos que hem comès una injustícia volguent donar a entendre que dit senyor no és home desinteressat.

Les dates que dit amic del senyor de Riba ens facilita són realment de pes i nosaltres, davant la nostra equivocació, ens plau moltíssim de rectificar i així ho fem amb tot coratge, perquè «al bon pagador no li dolen prendes».

Ens assabentem per l'autoritzat conducte al·ludit, que el senyor de Riba ha resolt distribuir les 12,000 pessetes que té assignades com advocat assessor de la «Confederación Hidrogràfica del Pirineo Occidental» en la següent forma:

2,500 pessetes a l'Hospital Asil de Granollers.

2,000 al senyor Rector d'aquesta ciutat per a distribuir entre les entitats benèfiques religioses.

500 a la Casa Bressol.

1,000 a La Unió Liberal, secció de Beneficència.

1,500 a La Unió Liberal, per a ajudar al sosteniment de les escoles.

1,500 a l'Hospital de La Garriga.

